

Roy Kolmer: 'Leven met PTSS' Het ware verhaal van een Bosnië veteraan. Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2012. ISBN 9789048428830. Zie ook: www.freemusketeers.nl (PTSS, Post Traumatische Stress Syndroom/ED/1)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Egodocument van Roy Kolmer die last kreeg van PTSS, nadat hij als militair uitgezonden was tijdens de oorlog naar Bosnië. Al snel blijkt dat Kolmer PTSS heeft opgelopen door deze oorlog. Hij beschrijft zijn tijd in Bosnië, de thuiskomst, opvang van Defensie, de therapieën die hij onderging en wat erbij komt kijken om samen met zijn gezin (nog steeds) een zo normaal mogelijk leven te leven. Een lijst met nuttige adressen is opgenomen in het boek van 161 pagina's.

Over de schrijver:

Roy Kolmer is een Bosnië-veteraan die in 1996 uitgezonden werd naar voormalig Joegoslavië. Hij is getrouwd met Liesbeth, heeft 2 dochters, Danique en Jasmijn en woont in Wateringen. Roy werkte, voordat hij werd afgekeurd, na de uitzending als militair nog enkele jaren via Defensie voor B.S.C. in Voorschoten.

Korte Beschrijving: Roy Kolmer koesterde als kind al de wens om bij het leger te kunnen gaan. Nadat hij de LTS had afgerond lukte dat ook. Niet lang na zijn basistraining als militair werd hij, als 17-jarige, op uitzending gestuurd naar Bosnië. In het boek beschrijft hij, in dagboekvorm opgenomen tussen de tekst, wat daar op diverse dagen gebeurde. Er was een constante oorlogsdreiging. Hij zag onder andere massagraven, armoede, honger, kinderen die te koop werden aangeboden.

Toen hij terugkwam in Nederland werkte hij nog enige jaren voor Defensie. Wat Roy zich niet meteen realiseerde was dat hij ook allerlei symptomen van een PTSS had, waar hij over struikelde. Hij was onder andere snel geïrriteerd, dronk te veel. Zijn relatie was uitgegaan, maar hij vond een nieuwe liefde Liesbeth.

Toen zij zwanger was ging het voor de eerste keer echt fout: Roy werd kort opgenomen in een kliniek. Daarna volgden nog meer therapieën. Ondertussen werd Roy nog een keer vader en moest hij stoppen met werken omdat hij teveel last kreeg van zijn knieën. Roy beschrijft hoe hij zijn leven eruit ging zien, hoe hij rolstoelafhankelijk werd, medicijnen moest gaan slikken en strijden voor juiste behandelingen, hulpmiddelen en andere aanpassingen. Hoe hij is gaan procederen om zijn gelijk te halen.

Wat viel op:

Hoe weinig aandacht er was voor een PTSS in de tijd dat Roy terugkwam naar Nederland. Gelukkig zegt hij wel dat er een mentaliteitsverandering bij het ABP en Defensie te merken is, hoewel hij ze nog wantrouwt.

Citaten:

Pag. 28: **'Donderdag 18 juli 1996**

We hebben vandaag onderhoud en tegen 12.15 waren we gereed. We hoorden granaatinslagen en gewerschoten van een 5.56mmAK47; dat geluid herken je

meteen. Daar was de QRF op afgestuurd. (...) Je merkt dat de oorlog nog lang niet is afgelopen, en ik denk dat de oorlog nooit over zal gaan. De mensen waren vandaag erg opstandig tegen IFOR.

Een vrouw vroeg ons of wij haar kind voor vijftien DM wilden kopen. Dat doet je echt iets.'

Pag.93: '16 april 2012

Vandaag weer veel hoofdpijn en last van dwangmatig controleren bij het naar bed gaan.(...) Ik werd weer overmand door een behoorlijke angstaanval, veel transpireren, extreme alertheid en gevoel van onveiligheid. Dit terwijl er op dat moment totaal geen reden was.'

Pag.100: '8 mei 2012

Ik voelde mij de gehele dag neerslachtig, depressief, kwaad en machteloos. Er is mij en ons gezin veel onrecht aangedaan door de vijfendertig procent PTSS MIP te gaan verlagen terwijl dit al aan de lage kant was.

Gelukkig heeft de juriste mw. Mr. Miranda deze zaak onder haar hoede genomen om een kort geding aan te spannen met spoedeisend belang.'

Pag.134: 'Een van de doelen die ik hoop te bereiken is dat ik met het schrijven van dit boek meer mensen aan het denken zet, wat er zoal gebeurt in een veteraan en gezin die moeten leven met een lichamelijke beperking.'

Recensie/Extra:

https://www.facebook.com/photo.php?fbid=594813187203223&set=a.183388768345669.43460.183371738347372&type=1&relevant_count=1

<http://www.ad.nl/ad/nl/1040/Den-Haag/article/detail/2250977/2007/11/05/Veteraan-heeft-dubbele-gevoelens-bij-erkenning.dhtml>